
UWV

Kennisverslag

2018-11

Ed Berendsen
Peter Rijnsburger

VOLUMEONTWIKKELINGEN 2018-II

Duiding van de ontwikkelingen in de sociale
zekerheid in de eerste helft van 2018

Kenniscentrum UWV

November 2018

Het UWV Kennisverslag is te vinden op

<https://www.uwv.nl/kennis>

Voor vragen over de publicatie:

telefoon (020) 687 51 88 of (020) 687 54 89

Ed Berendsen
Peter Rijnsburger

De werkgerelateerde
uitstroom uit de WW
is weer bijna terug
op het niveau van
voor de invoering
van de wet Werk en
zekerheid

Volumeontwikkelingen 2018-II

Samenvatting

Periodiek publiceert UWV een kennisverslag waarin de volumeontwikkelingen van de socialezekerheidswetten die onder de verantwoordelijkheid van UWV vallen, worden beschreven en geduid. Dit is zo'n kennisverslag. De belangrijkste kengetallen zijn opgenomen in tabel 4. We bespreken niet alle ontwikkelingen, maar concentreren ons op de ontwikkelingen bij de WW, bij de instroom in de WIA en bij het vangnet-Ziektewet van de Ziektewet (ZW). De belangrijkste punten in dit kennisverslag zijn:

- Het aantal WW-uitkeringen blijft in snel tempo afnemen. In 2018 neemt het aantal WW-uitkeringen naar verwachting af met 23% tot circa 250.000.
- Sinds eind 2016 kan de WW-uitkering worden stopgezet op initiatief van de WW'er en sinds april 2018 kan daarnaast op zijn initiatief ook het recht op WW worden beëindigd. Het gebruik hiervan neemt sterk toe. Inmiddels betreft dit circa 4% van het totale aantal beëindigingen. De meest voorkomende beëindigingsredenen zijn gerelateerd aan werk (47%) en het bereiken van de maximum WW-duur (36%).
- In de eerste helft van 2018 is de stijging van de instroom in de WIA verder afgevlakt in vergelijking met de eerste helft van 2017 (+3%). In de eerste helft van 2017 (in vergelijking met dezelfde periode in 2016) was deze stijging nog 6%. De toename wordt bovendien elk kwartaal kleiner.
- De toename van de instroom in de WIA zit inmiddels alleen nog maar bij de mensen met een vast contract (zieke werknemers) en niet meer bij de vangnetgroepen (met name de zieke WW'ers). De stijging in 2018 komt vooral door de verhoging van de pensioenleeftijd.
- De instroom in en het aantal uitkeringsjaren voor de Ziektewet stijgen in 2018 sneller dan verwacht. Een van de oorzaken is dat door de gunstige economische ontwikkeling het aantal flexwerkers sterker toeneemt dan verondersteld.

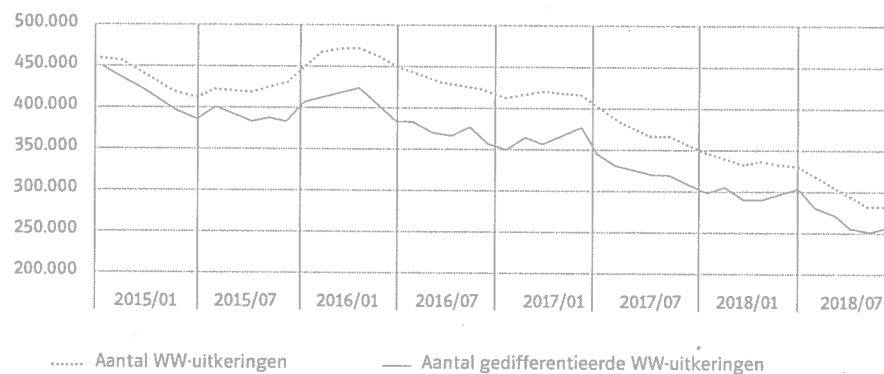
WW-uitkeringen dalen in 2018 met 23%

De economische vooruitzichten blijven rooskleurig. Voor het eerst in 2 jaar heeft het Centraal Planbureau (CPB) de verwachting voor de economische groei voor 2018 echter verlaagd: van 3,2% in het voorjaar naar 2,8% nu¹. Ook voor 2019 is de prognose iets verlaagd. Dat deze voor het eerst in tijden weer verlaagd is, is een eerste indicatie dat we de top van de conjunctuurcyclus naderen.

1
CPB (2018). *Macro Economische Verkenning 2019*. Den Haag.

Figuur 1

ONTWIKKELING WW-UITKERINGEN

Voor de ontwikkeling van de WW heeft de aanpassing van de ramingen nog geen echte gevolgen. De afname van de WW gaat door en versnelt zelfs nog iets. Figuur 1 laat de ontwikkeling van het aantal WW-uitkeringen zien. Eind augustus 2018 is het aantal uitkeringen gedaald tot 278.000, 84.000 minder dan in augustus van 2017. We gaan ervan uit dat het aantal uitkeringen eind 2018 daalt tot circa 250.000 (-23%). In 2019 gaat de afname door, maar minder sterk (-8%). We komen eind 2019 uit op circa 230.000 WW-uitkeringen, ongeveer de helft van het aantal begin 2016. Overigens zitten we dan nog steeds ruim boven het minimumaantal WW-uitkeringen (161.000) dat werd bereikt bij de vorige conjunctuurtop (oktober 2008).

De WW-daling begon pas na het eerste kwartaal van 2016 (zie figuur 1), terwijl de werkloze beroepsbevolking toen al ruim 1 jaar aan het dalen was. Vanaf april 2016 gaat het echter hard². Dat de daling van het aantal WW-uitkeringen, vergeleken met de ontwikkeling bij de instroom, laat op gang kwam, komt door (de beleids- en uitvoeringseffecten van) de Wet werk en zekerheid (Wwz)³. Het aantal WW-uitkeringen gaf daarom in de eerste 1,5 jaar van de Wwz (juli 2015-eind 2016) geen goed beeld van de onderliggende economische ontwikkeling.

De ontwikkeling van het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen is daar een betere graadmeter voor. Die grootte corrigeert voor de uitvoeringseffecten van de Wwz. Als we naar de ontwikkeling van het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen kijken (figuur 1), dan is er al sinds 2014 sprake van een daling, zeker als we rekening houden met het seizoenspatroon in de WW. Zie box 1 voor uitleg van de begrippen registratie-effect en gedifferentieerde WW-uitkeringen.

2
De werkloze beroepsbevolking bestaat uit personen van 15 tot 75 jaar die geen betaald werk hebben, maar wel recent naar werk hebben gezocht en daarvoor direct beschikbaar zijn. Bron: Centraal Bureau voor de Statistiek.

3
Zie: Berendsen, E. & Akkerman, C. (2016). *Wat gebeurt er met de WW? UWV Kennisverslag 2016-4*. Amsterdam; Berendsen, E. & Akkerman, C. (2016). *Inkomstenverrekening in de WW. UWV Kennisverslag 2016-7*. Amsterdam.

Box 1

Wet werk en zekerheid en de WW

Inkomstenverrekening:

Op 1 juli 2015 is een regeling voor verrekening van inkomsten uit arbeid ingevoerd als onderdeel van de Wwz. Vóór de invoering van de Wwz kende de WW als hoofdregel dat wanneer een WW-gerechtigde (deels) ging werken, het aantal uren dat hij of zij werkte in mindering werd gebracht op de WW-uitkering (de zogenoemde urenverrekening). Urenverrekening leidde tot een lager totaalinkomen wanneer een WW-gerechtigde het werk hervatte tegen een loon dat lager was dan de hoogte van de uitkering. Met de invoering van de Wwz is deze systematiek vervangen door de systematiek van inkomstenverrekening, met als doel een dergelijk financieel nadeel tegen te gaan en werkhervatting tegen een lager loon niet te ontmoedigen. De invoering van inkomstenverrekening heeft een beleidseffect en een registratie-effect.

Beleidseffect:

Bij inkomstenverrekening wordt een deel van de (extra) inkomsten uit arbeid in mindering gebracht op de uitkering, het andere deel wordt niet in mindering gebracht. Hierdoor is werkhervatting vanuit de WW altijd lonend en leeft de verwachting dat WW'ers eerder een baan zullen accepteren dan het geval was vóór invoering van de Wwz. Voor de WW heeft het beleidseffect naar verwachting 3 gevolgen:

- (1) Het aantal kleine WW-uitkeringen neemt toe, waardoor
- (2) het totale bedrag aan WW-uitkeringen afneemt, maar
- (3) gemiddeld zullen mensen langer in de WW zitten.

Registratie-effect:

Om inkomstenverrekening mogelijk te maken, is de uitvoering van de WW veranderd. De werkloze krijgt zijn WW-uitkering pas betaald nadat hij of zij over de voorafgaande maand een inkomstenopgave heeft ingediend. Bovendien wordt niet langer per 4 of 5 weken betaald, maar na afloop van een kalendermaand. Dit later betalen van uitkeringen heeft gevolgen voor de statistische gegevens over de WW. Een uitkering wordt bijvoorbeeld pas geregistreerd als beëindigd wegens werk als duidelijk is dat het inkomen gedurende 2 maanden hoger is dan 87,5% van het vorige maandloon (bestendighedsvoorwaarde). In die 2 maanden keert UWV geen uitkering uit. Er is dan sprake van een zogeheten staartnultuitkering. De uitkering is dus in feite beëindigd, maar deze beëindiging wordt in een latere kalendermaand geregistreerd dan het geval zou zijn geweest vóór de invoering van inkomstenverrekening. Dit later registreren heeft geen effect op de genoten WW-duur van de WW'ers. Wel leidde het in de periode waarin de urenverrekening werd vervangen door inkomstenverrekening (juli 2015-december 2017) in de telsystematiek tot minder uitstroom en meer staartnultuitkeringen, en vervolgens tot een stijging van het aantal WW-uitkeringen. Dit is het registratie-effect van inkomstenverrekening.

Gedifferentieerde WW-uitkeringen:

Om te corrigeren voor het registratie-effect hebben we een nieuwe grootte gedefinieerd: het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen. Dit is het aantal WW-uitkeringen minus het aantal staartnultuitkeringen.

4

Zie bijvoorbeeld de kwantitatieve bijlage bij het jaarverslag, de tertaalverslagen en ook de Nieuwsflits Arbeidsmarkt.

5

Berendsen, E. & Rijnsburger, P. (2018). Volumeontwikkelingen. *UWV Kennisverslag 2018-6*. Amsterdam.

WW en werkherhvatting

UWV doet periodiek verslag van de aantallen beëindigingen en de redenen van beëindiging, waaronder de hoofdgroep 'beëindiging om redenen gerelateerd aan werk'⁴. Door de invoering van inkomstenverrekening is de betekenis van dit statistische begrip gewijzigd⁵. Daarom is de definitie uitgebreid. Onder 'beëindiging om redenen gerelateerd aan werk' vielen eerst alleen:

- werkherhvatting in loondienst;
- zelfstandige werkzaamheden (urenkorting); en
- zelfstandige werkzaamheden (inkomstenkorting).

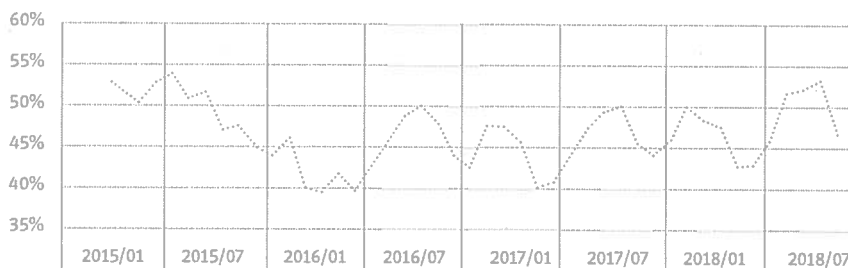
Vanaf de eerste tertaalrapportage van 2018 (april) tellen we daarbij ook de beëindigingsredenen 'geen inkomstenopgave ingeleverd'. Ook als mensen geen inkomstenopgave indienen, kan de uitkering immers beëindigd worden. Na de invoering van inkomstenverrekening bleek dat het aantal WW-rechten dat beëindigd werd wegens het niet opsturen van een inkomstenopgave, sterk in omvang steeg. In het eerste jaar na invoering nam het aandeel toe van gemiddeld 1,8% in de eerste helft van 2015 (dus voor de invoering van inkomstenverrekening) naar bijna 16% medio 2016. Vanaf eind 2016 daalt het aandeel weer. Momenteel schommelt het rond 10%. Uit nadere analyse is gebleken dat het overgrote deel van deze mensen weer aan het werk was. Daarom beschouwen we deze beëindigingsredenen ook als een werkgerelateerde beëindigingsredenen.

Afzien van uitkering

Vanaf eind 2016 is er een nieuwe beëindigingsreden ingevoerd: afzien van uitkering. Mensen die een kleine aanvulling vanuit de WW krijgen op hun inkomsten uit arbeid, kunnen daar vrijwillig van afzien. Het voordeel is dat ze niet onderhevig zijn aan de verplichtingen die samenhangen met een WW-uitkering, zoals de sollicitatieverplichting. Het nadeel hiervan was dat wel de uitkering maar niet het WW-recht werd stopgezet. Daarom is het vanaf april 2018 mogelijk gemaakt dat WW'ers ook het WW-recht kunnen stopzetten. Er zijn nu 2 beëindigingsredenen die samenhangen met het vrijwillig beëindigen van de WW-uitkering. De mensen die hiervan gebruikmaken zijn mensen die aan het werk zijn met inkomstenverrekening. Zij worden daarom onder de hoofdcategorie 'beëindiging om redenen gerelateerd aan werk' geplaatst. Het aandeel van beide uitstroomredenen is gestegen van circa 1,5% in het laatste kwartaal van 2017 naar circa 4% nu.

Figuur 2

AANDEEL WERKGERELATEERDE BEËINDIGINGEN WW ALS PERCENTAGE VAN TOTALE BEËINDIGINGEN WW

..... Aandeel werkgerelateerde beëindiging

In figuur 2 is het aandeel werkgerelateerde beëindigingen WW opgenomen vanaf 2015. Hieruit blijkt dat er in 2018 sprake is van een lichte stijging van dit aandeel in vergelijking met 2016 en 2017. We keren weer langzaam terug naar het niveau van voor de invoering van inkomstenverrekening. Wel zijn de fluctuaties groter dan voor invoering van inkomstenverrekening. De toename in 2018 is vooral toe te schrijven aan de nieuwe uitstroomredenen 'afzien van uitkering' en 'stopzetten van uitkering en recht op initiatief van verzekerde'. Deze toename komt boven op de andere werkgerelateerde uitstroomredenen.

Groei instroom in de WIA neemt af

In 2016 zagen we onverwacht een sterke toename van de instroom in de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA). In eerdere analyses hebben we geconcludeerd dat de stijging van de instroom zich concentreert bij 2 groepen van WIA-verzekerden: werknemers (mensen die gedurende de hele wachttijd voor de WIA in loondienst waren) en WW'ers (zie box 2). Ook in 2017 zagen we een verdere toename, zij het minder dan in 2016 (4%)⁶. We krijgen nu zicht op 2018 en de vraag is of het beeld verandert.

Tabel 1 laat zien dat de instroom in de eerste helft van 2018 met 3% is gestegen ten opzichte van de eerste helft van 2017. In 2017 was de groei lager dan in 2016 en die trend van afnemende groei zet door. Daarbij moeten we opmerken dat de instroom in 2018 vertekend is door een systeemverandering waardoor de instroom in december 2017 relatief laag was, maar in januari 2018 relatief hoog. Er is toen een eenmalige verschuiving geweest van instroom van boekjaar 2017 naar boekjaar 2018. Het gaat om circa 300 mensen⁷. Als we daarvoor corrigeren, is de stijging van de instroom in de eerste helft van 2018 nog maar 1%.

6

Berendsen, E. & Deursen, C. van (2017). *Wat is er aan de hand met de WIA? UWV Kennisverslag 2017-5*. Amsterdam; Berendsen, E. & Rijsburger, P. (2017). *Volumeontwikkelingen. UWV Kennisverslag 2017-8*. Amsterdam.

7

De systeemwijziging is er ook verantwoordelijk voor dat het aantal WIA-uitkeringen begin 2018 eenmalig met 1.000 is verhoogd.

Tabel 1

INSTROOM EN HERKOMST WIA-INSTROOM, 1E HELFT 2015-2018

	1e helft 2015	1e helft 2016	1e helft 2017	1e helft 2018	Mutatie (%)		
					2016 t.o.v. 2015	2017 t.o.v. 2016	2018 t.o.v. 2017
Totale instroom WIA, waarvan:	17.698	19.941	21.165	21.718	13%	6%	3%
<i>Naar regeling:</i>							
IVA	4.260	4.831	5.304	5.932	13%	10%	12%
WGA	13.438	15.110	15.861	15.786	12%	5%	0%

Divergentie IVA en WGA

We zagen in 2017 een duidelijk verschil in ontwikkeling tussen de Inkomensvoorziening volledig arbeidsongeschikten (IVA) en de Werkhervatting gedeeltelijk arbeidsongeschikten (WGA). Zie box 2 voor een uitleg van beide regelingen. De stijging van de instroom bij de IVA was niet veel lager dan in 2016, terwijl de stijging van de instroom in de WGA duidelijk was afgenomen (van 12% naar 5%). Daaraan kan worden toegevoegd dat de stijging bij de WGA elk kwartaal kleiner werd. In de eerste helft van 2018 zet die divergentie door. De stijging van de instroom in de IVA lijkt zelfs weer wat groter te worden. Als we echter corrigeren voor de gevolgen van de eerdergenoemde systeemovergang dan is de toename ongeveer gelijk aan de toename in de eerste helft van 2017. Bij de WGA zien we daarentegen dat de instroom in 2018 niet toeneemt en gecorrigeerd voor de gevolgen van de systeemovergang neemt de instroom in de WGA zelfs af.

Het beeld dat we zien komt overeen met onze verwachtingen. De stijging van de instroom bij de groep zieke WW'ers was het verlate gevolg van de economische crisis, die met vertraging van 2 à 3 jaar doorwerkt in de WIA. Het aantal mensen in de WW bereikte zijn maximum in 2014, om daarna te gaan dalen. In 2017 bereikte de instroom van herkomstgroep zieke WW'ers zijn hoogtepunt. De instroom van zieke WW'ers neemt in de eerste helft van 2018 met ruim 5% af. We verwachten dat de daling de komende jaren versterkt doorzet.

Box 2

Belangrijke begrippen voor de analyse van de WIA

De Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) kent 2 regelingen: de IVA (= de Inkomensvoorziening volledig arbeidsongeschikten) en de WGA (= Werkhervatting gedeeltelijk arbeidsongeschikten). De IVA is er voor mensen die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn. De WGA is er voor mensen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn (ongeveer een derde van de WGA'ers) of die volledig arbeidsongeschikt zijn met nog kans op verbetering van het arbeidsvermogen (ongeveer twee derde).

Binnen de WIA onderscheiden we in dit artikel 4 herkomstgroepen:

Zieke werknemers (1 groep):

Mensen die een dienstverband hebben op het moment dat zij ziek worden en dit gedurende de eerste 2 ziektejaren

behouden. De begeleiding en re-integratie van deze groep valt onder verantwoordelijkheid van de werkgever.

Vangnetters (3 groepen):

- Zieke WW'ers: mensen die ziek worden terwijl ze een WW-uitkering hebben.
- Einddienstverbanders: mensen die ziek zijn bij het einde van een dienstverband of binnen 4 weken na beëindiging daarvan ziek worden.
- Zieke uitzendkrachten: idem voor mensen met een uitzendbaan.

Vangnetters hebben recht op een Ziekewet-uitkering en vallen voor begeleiding en re-integratie onder de verantwoordelijkheid van UWV. De werkgever kan er ook voor kiezen om eigenrisicodragers voor de Ziekewet te zijn. In dat geval is hij zelf verantwoordelijk voor begeleiding en re-integratie.

Bij de zieke werknemers zagen we dat de stijging in 2017 kleiner werd vergeleken met 2016. In de eerste helft van 2018 neemt de stijging verder af naar 7%, en als we corrigeren voor de gevolgen van de systeemovergang naar 6%. De trend van afnemende groei bij deze groep zet zich dus voort. Achter deze ontwikkeling zit opnieuw een uiteenlopend beeld bij IVA en WGA. Bij de IVA versnelt de instroom van zieke werknemers, terwijl bij de WGA de toename nog maar beperkt is. Nadere analyse laat zien dat de toename bij de groep zieke werknemers in 2018 vooral wordt bepaald door het langer doorwerken van mensen als gevolg van de verhoging van de pensioenleeftijd⁸. Bij de IVA vindt bijna 75% van de toename plaats bij de 60-plussers en bij de WGA is de toename volledig geconcentreerd bij de 60-plussers.

8

Werkgevers zijn wettelijk verplicht een melding bij UWV te doen als een werknemer 42 weken ziek is (zieke werknemers). De 42-weeks zieken geven daarmee een blik op de toekomstige ontwikkeling van de instroom in de WIA van de groep zieke werknemers. Zie ook: Deursen, C. van & Berendsen, E. (2018). Langdurig zieke werknemers. UWV Kennisverslag 2018-7. Amsterdam.

We kunnen uit de ontwikkeling in 2018 concluderen dat de stijging van de instroom in de WIA conform onze verwachtingen verder afvlakt. De toename die we in 2018 zien wordt voornamelijk bepaald door het langer doorwerken.

42-weeks zieken

Een punt van zorg is dat we bij de zogenaamde 42-weeks zieken in de eerste helft van 2017 en 2018 weer een versnelling van de toename zien, en niet alleen bij de 60-plussers⁸. Zie daarvoor tabel 2. De 42-weeks zieken in de eerste helft van 2017 geven een beeld van de instroom in de WIA in 2018. De versnelling van de toename kan betekenen dat we in de tweede helft van 2018 en ook in 2019 weer een grotere stijging bij de groep zieke werknemers zullen zien. We volgen deze ontwikkeling nauwgezet.

Tabel 2

AANTAL 42-WEEKS ZIEKEN 1E HELFT 2015-2017 (X 1.000)

	AANTAL 42-WEEKS ZIEKEN 1E HELFT 2015-2017 (X 1.000)				Mutatie (%)		
	1e helft 2015	1e helft 2016	1e helft 2017	1e helft 2018	2016 t.o.v. 2015	2017 t.o.v. 2016	2018 t.o.v. 2017
Aantal 42-weeks zieken	33,9	35,7	40,2	46,0	5%	13%	14%

Aantal uitkeringsjaren Ziektewet stijgt in 2018 met 3%

In 2018 neemt het aantal uitkeringsjaren in de Ziektewet verder toe. Deze toename is groter dan begin 2018 werd verwacht. De ontwikkeling is niet voor alle subgroepen binnen de Ziektewet (zie box 3) gelijk.

Daarvoor zijn meerdere redenen aan te wijzen. De eerste reden is de griepgolf in de eerste 4 maanden van 2018, die groter was en langer aanhield dan in 2017. Toch zien we ook na het einde van de griepgolf een verdere toename. Een toename die vooral geconcentreerd is bij de subgroepen flexwerkers en no-riskpolis (zie tabel 3). Bij de groep flexwerkers is de toename vooral te verklaren door de gunstige economische situatie. Het aantal mensen met een tijdelijke baan neemt sneller toe dan eerder werd verwacht.

Box 3

Het vangnet-Ziektewet

Onder het vangnet-Ziektewet vallen mensen die geen werkgever (meer) hebben, maar bij ziekte wel recht hebben op doorbetaling van loon of uitkering. Bij mensen die wel een werkgever hebben, is - op een paar uitzonderingen na - de werkgever verantwoordelijk voor de loondoorbetaling bij ziekte.

Binnen dit vangnet-Ziektewet onderscheiden we meerdere vangnetgroepen, waarvan de belangrijkste zijn:

- Flexwerkers; uitzendkrachten en eindedienstverbanders.
- Zieke WW'ers; mensen die ziek worden in de WW.
- De no-riskpolisgroep. Werkgevers die mensen met een arbeidsbeperking in dienst hebben, kunnen bij ziekte van deze medewerkers een beroep doen op een regeling die hun loondoorbetaling compenseert. Dit is de no-riskpolisregeling.
- Ziekte in verband met zwangerschap. Deze groep vormt een uitzondering op de regel dat werkgevers verantwoordelijk zijn voor loondoorbetaling.

Bij de no-riskpolisgroep gaan we ervan uit dat de stijging vooral te verklaren is door de toenemende bekendheid bij werkgevers en werknemers met de no-riskpolis. Dit geldt met name voor de groepen die sinds de invoering van de Participatiewet in 2015 onder de no-riskpolis vallen. De verwachting was dat deze groep een groeiend beroep zou doen op de no-riskpolis. In 2015 en 2016 was dit nog niet zichtbaar, maar vanaf 2017 zien we een duidelijke toename. Hiermee was begin 2018 wel rekening gehouden in de raming, maar we zien in het eerste halfjaar van 2018 dat de stijging nog groter is dan verwacht.

Samenvattend kunnen we constateren dat bij de meeste groepen het aantal uitkeringsjaren toeneemt. De uitzondering daarop vormt de groep zieke WW'ers, waar het aantal uitkeringsjaren met 6% afneemt. Dit houdt verband met de daling van het aantal mensen in de WW, die uiteraard doorwerkt in de ontwikkeling van het aantal uitkeringsjaren bij deze vangnetgroep.

Tabel 3

UITKERINGSJAREN VANGNET-ZIEKTEWET, 2017-2018

Vangnetgroep	2017 (x 1.000)	2018 raming (x 1.000)
Ziekte i.v.m. zwangerschap	17,1	18,1
Flexwerkers	27,6	30,2
Zieke WW'ers	35,4	33,2
No-riskpolis	8,3	9,6
Vrijwillig verzekerden	1,2	1,2
Overige	0,1	0,1
Totaal	89,7	92,4

Tabel 4

KENGETALLEN SOCIALE ZEKERHEID, 2014-2018*

	2014 x 1.000	2015 x 1.000	2016 x 1.000	2017 x 1.000	2018 raming x 1.000
WW					
Instroom	605,2	583,7	491,0	390,2	330,0
Uitstroom	602,0	578,7	524,9	472,2	407,0
Lopende uitkeringen	440,8	445,9	412,0	330,0	253,0
Gedifferentieerde uitkeringen**	419,8	405,1	362,5	288,1	226,0
Uitkeringsjaren	364,0	338,9	332,7	291,0	245,8
WIA					
Instroom	36,9	35,8	40,0	41,7	43,0
Uitstroom	14,1	16,1	16,6	18,4	18,5
Lopende uitkeringen	209,6	229,6	253,4	276,7	302,2
Uitkeringsjaren	168,5	187,8	207,1	227,3	249,1
WAO					
Instroom	1,0	0,9	0,7	0,7	0,6
Uitstroom	31,2	28,8	22,8	21,0	19,7
Lopende uitkeringen	343,0	315,1	293,0	272,6	253,5
Uitkeringsjaren	289,9	267,7	249,0	232,5	217,1
WAZ					
Instroom	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Uitstroom	2,5	2,1	1,6	1,5	1,4
Lopende uitkeringen	17,2	15,1	13,5	12,1	10,8
Uitkeringsjaren	14,1	12,4	11,0	9,9	8,9
Wajong					
Instroom***	17,4	4,5	4,2	4,7	4,9
Uitstroom	5,7	6,3	6,1	6,1	6,1
Lopende uitkeringen	250,6	248,8	247,1	245,8	244,6
Uitkeringsjaren****	199,3	203,7	203,7	203,3	204,1
Vangnet-Ziektewet*****					
Instroom	202,5	204,3	236,0	251,7	281,0
Uitkeringsjaren	91,6	88,0	87,3	89,7	92,4

* Ramingen zijn gebaseerd op de Macro Economische Verkenning 2019 van het CPB, zie voetnoot 1. De ramingen van de uitkeringsjaren komen uit de UWV Juninota 2018.

** Gedifferentieerde uitkeringen = lopende WW-uitkeringen - staartnuitkeringen.

*** In 2015 is de Participatiewet ingevoerd, waardoor er alleen nog instroom in de Wajong is van mensen die duurzaam geen arbeidsmogelijkheden hebben en van zogenaamde heropende Wajong-rechten.

**** Wajong-uitkeringsjaren zijn exclusief Wajongers werkzaam in sociale werkplaatsen.

***** Exclusief werknemers van eigenrisicodragers. De aantallen van de overige wetten zijn inclusief werknemers van eigenrisicodragers. De cijfers voor de instroom en uitkeringsjaren zijn met ingang van 2016 bijgesteld op basis van een verbeterde rekenmethode.

Bron: UWV.

